

Мирончук Зоряна

к.е.н., доцент

Галаха Тетяна

студент

Львівський національний аграрний університет

м. Дубляни, Україна

СУТНІСТЬ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ

Ефективна та раціональна організація бухгалтерського обліку на підприємстві починається з розробки його облікової політики, яка передбачає вибір комплексу методичних прийомів, способів та процедур організації і ведення бухгалтерського обліку підприємством з числа загальноприйнятих в державі.

Облікова політика – одне з важливих питань організації бухгалтерського обліку, правильне оформлення якого сприяє достовірному визначенню фінансового результату і вимагає правильного оформлення, повного розкриття у фінансовій звітності. Розробляючи методи і принципи облікової політики, підприємства повинні враховувати її вплив на суми визнаних витрат або доходів, фінансові результати. Як правило, облікова політика, сформована підприємством, уточнює моменти визнання витрат та сприяє поданням достовірної фінансової інформації [1].

Житний П., зазначає, що облікова політика визначає ідеологію економіки підприємства на тривалий період, сприяє посиленню обліково-аналітичних функцій в управлінні підприємством, дає змогу оперативно реагувати на зміни, що відбуваються у виробничому процесі, ефективно пристосовувати виробничу систему до умов зовнішнього середовища, знизити економічний ризик і добитися успіхів в конкурентній боротьбі [2].

Реформуванням системи бухгалтерського обліку відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності надає господарюючим суб'єктам більше самостійності в організації бухгалтерського обліку та виборі способів і методів ведення бухгалтерського обліку. Така самостійність реалізується шляхом формування облікової політики підприємства, що здійснюється на підставі положень чинного законодавства. Проблемним залишається відсутність рекомендацій щодо правил обліку окремих фактів господарських процесів.

Формування облікової політики як на державному рівні так і на рівні підприємства здійснюється під впливом багатьох чинників (рис. 1), що зумовлюють різні аспекти регламентації облікової політики на кожному із представлених ієрархічних рівнів.

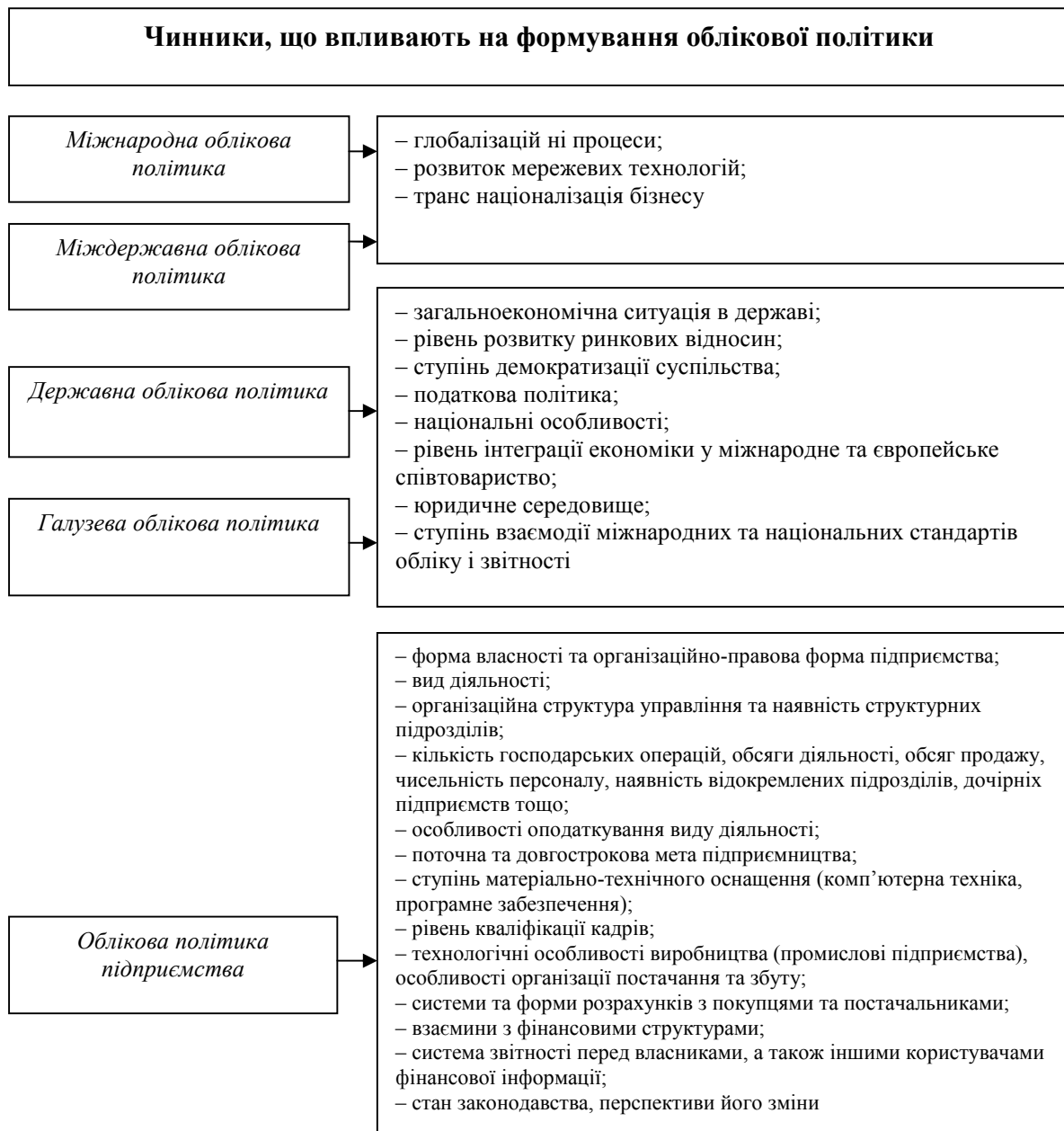

Рис. 1. Вплив чинників на формування облікової політики [3; 4, с. 61]

Використання різних варіантів облікової політики дозволяє маніпулювати фінансовим результатом, що зумовлює невідповідність показників фінансової звітності, створення можливостей укриття фінансового результату. Тому, завданням управлінського персоналу є формування такої облікової політики, яка б забезпечувала створення у системі бухгалтерського обліку неупередженої та правдивої інформації про фінансовий стан та результати діяльності підприємства.

Оскільки відповідно до п.5 ст. 8 Закону про бухгалтерський облік підприємство самостійно визначає свою облікову політику, її ефективність цілком залежить від керівництва компанії [5] .

Отже, облікова політика являється одним із ефективних методів отримання прибутку підприємства, невід'ємною складовою якої є Наказ про облікову

політику. Для підприємства цей наказ є важливим елементом формування в обліку та управлінні саму суть і ефективність ведення бізнесу, полегшує і систематизує облікову інформацію на підприємстві.

У зв'язку із введенням у дію Податкового Кодексу України доцільним було б введення розділу в Наказі «Гармонізація бухгалтерського та податкового обліку».

Список використаних джерел

1. Амбросов В.Я. Облікова політика в агроформуваннях / В.Я. Амбросов, Т.Г. Маренич // Економіка АПК. – 2004. – № 7. – С. 96-99.
2. Житний П. Проблеми формування облікової політики та шляхи їх вирішення / П. Житний // Бухгалтерський облік і аудит. – 2005. – №3. – С. 19-22.
3. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16 липня 1999 року № 996-XIV // Все про бухгалтерський облік. – 2008. – №27. – С. 2-6.
4. Водоп'янова О. Облікова політика: починаємо новий рік / О. Водоп'янова // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dtk.com.ua/show/1cid04362.html>
5. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики: монографія / М.С. Пушкар, М.Т. Щирба. – Тернопіль: Карт-бланш, 2010. – 260 с.

Погрібна Олена

к.е.н., доцент

Гордєєва Вікторія

студентка

КЕІ ДВНЗ «Криворізький національний університет»

м. Кривий Ріг, Україна

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Одним із найважливіших напрямів підвищення ефективності функціонування підприємства є необхідність удосконалення системи управління нематеріальними активами як важливої складової необоротних активів виробничого підприємства. Адже повсякденне використання комп'ютерних програм, інтелектуальної праці (власності), розвиток науки і техніки зумовлюють потребу їх правового оформлення та відповідної організації обліку операцій з ними.

Згідно П(С)БО 8 «Нематеріальні активи» нематеріальний актив - це немонетарний актив, який не має матеріальної форми та може бути ідентифікований (незалежно від строку їх корисного використання (експлуатації)) [1].

У науковій літературі нематеріальні активи визначаються як активи, які не мають матеріально-речової форми, але приносять підприємству додатковий прибуток або створюють умови для його отримання [2, 3]. При цьому недостатньо